

Lauri Pedaja: Gümnaasiumi jooksul oli mul vaid 23 puudumist

Lauri Pedaja oli Tallinna 32. Keskkooli teatriklassi õpilane aastatel 2003–2006, sest rohkem lihtsalt ei lastud.

Kirjeldage oma lapsepõlve.

Kasvasin üles maal, pisikeses Mulgimaa külas nimega Halliste. Lapsepõlv oli rõõmus ja rõõsa nagu maastel ikka. Veetsin tohutult palju aega õues ja looduses, nii et ema pidi mind pidevalt “kaikaga tuppa peksma”. Lapsena olin hästi elav, aktiivne ja kärsitu. Pidevalt tegevus ja mäng käis.

Kelleks väiksesa saada tahtsite?

Mäletan, et päris väiksesa oli mul kindel plaan saada oma tädipoja eeskujul balletitantsijaks. Peale seda tundus väga ahvatlev ehitaja karjäär, kuid hiljem lõi siiski edevus uuesti välja ning arvasin, et näitlemine oleks just see, mida teha.

Lauri Pedaja lasteaias esinemas.

Erakogu

Milline on Teie esimene mälestus Tallinna 32. Keskkoolist?

Mäletan, et koolimaja oli hästi suur, aga samas kole ja räämas. Olin alguses väga šokeeritud, kuna Halliste Põhikool, kus varem õppisin, oli uus ja uhke.

Milline oli Teie kooliaeg? Olite Te hea õpilane?

Kooliaeg oli väga kirju ja värviline. Kogu aeg oli toimetamist ja tegemist. Õpilasena pole ma küll viieline kunagi olnud, aga sain oma asjadega siiski hästi hakkama ning negatiivseid hindeid oli vähe. Samuti käisin koolis väga korralikult. Kolme gümnaasiumiaasta peale oli mul kokku 23 puudumist. Tehke järgi!

Mis Teile Tallinna 32. Keskkoolis kõige enam meeldis?

Ilmselt see, et mõistmist oli tunduvalt rohkem, kui oleksin osanud oodata. Kuna õppisin teatriklassis, siis meid koheldi pisut teisiti. Mina võisin kõndida koridoris paljajalu ning maas väherda. Keegi ei vaadanud sellele viltu, vaid lasti noorel näitlejahakatisel end välja elada.

Millised olid kooliajal Teie lemmikained?

Mulle meeldisid väga füüsika, geograafia, ajalugu ja ühiskonnaõpetus. Need õppeained kuidagi sobisid mulle ja olen terve elu fännanud loodus- ja ajaloodokumentaale. Tänu sellele olid need ained mulle lihtsamad ja asjad sujusid nendes tundides ladusamalt.

Meenutage mõnda põnevat seika oma kooliajast.

12. klassi lõpus käisime sõpradega Sääse poes ning ostsime kõik alkoholivaba Saku Originaali. Läksime kooli ja istusime teisel korrusel infostendi juures, jõiime klassivendadega "õlut". Õpetajad kõndisid mööda ning tegid kõik suuri silmi, aga öelda ei julgenud keegi midagi. Olime koolis tuntud oma trikitamise ja lolluste poolest.

Kuidas sai alguse Teie näitlejakarjäär?

Näitlejakarjäär sai mul alguse juba 6-aastaselt lasteaias, kui esimest korda näitelavale ronisin. Endal olid veel kõrvatagused märjad, kuid siiski oli tarvis jõluetenduses kaasa teha.

Töötate ka juuksurina. Miks otsustasite just juuksuriks õppima minna?

Kuna mul on kõik eeldused olemas, et saada tippjuuksuriks: olen loov, käeliselt osav, mulle meeldib inimestega väga suhelda. Ruumiline nägemine, vormitunnetus ja värvide tajumine on samuti olemas.

Olete tuntud nii juuksuri kui ka näitlejana. Kumba Te neist ise oma põhitööks peate?

Hetkel olen täiskohaga juuksur ja poole kohaga näitleja. Suvel saab minust poole kohaga juuksur ja täiskohaga näitleja.

Kui peaksite valima näitlemise ja juuksuritöö vahel, kumba valiksite?

Kui sul on poeg ja tütar, poeg on pisut vanem ja tütar natukene noorem, ja sa pead valima, et kumba rohkem armastad. Kas saad valida oma laste vahel nõnda? Ei saa ju... Ka mina ei saa valida näitlemise ja juuksuritöö vahel. Armastan ja naudin neid mõlemaid sama palju.

Mida sooviksite Tallinna 32. Keskkoolile 45. sünnipäevaks?

Et ikka jätkuks jaksu toota toremaid ja tublisid Eesti inimesi!

Carmen Joala, 11C